

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות תצוה - כי תשא תשפ"ב ♦ עלון מס': 83

השגחה שבועית

תגיד לי, הנהג השתבש?

מספרים סיפורים יפים ומרגשים. אבל כל אחד עובר גם סיפורים שלא מספרים. סיפורים שבהם עדיין לא רואים את הסוף. בשביל הסיפורים האלו בא הנוסע באוטובוס.

אדם יושב באוטובוס, במושב שלידי החלון, ורואה דבר משונה. הנהג סטה מהדרך הרגילה והוא נוסע ברחובות לא מוכרים, מתפתל בסמטאות ונכנס במשעולים. 'תגיד לי, הוא שואל את הנוסע שלצדו, 'הנהג השתבש?'

'הדרך השתבשה', מתקן אותו ידידו למסע, 'יש פקק גדול בכביש הראשי, וכדי שלא ניתקע בפקק, הנהג לוקח אותנו בדרך מפותלת. אם לא העיקוף הגדול הזה, היינו מגיעים רק מארץ.'

שניהם מתרגשים על שהתמזל מזלם לנסוע עם נהג חכם, שיוודע לעקוף מכשולים ולבחור דרך ארוכה שהיא קצרה. הם שמחים עם הדרך הלא מוכרת, עם הכביש הצר והמפותל. כי הרי עם כל סמטה חשוכה, הם מתקרבים אל היעד. דווקא הנסיעה המפותלת הביאה אותם להבנה, שהנהג לוקח אותם בדרך הטובה יותר...

כתוב בספרים הקדושים, שכשלאדם יש קושי, אזי הוא יכול להיות בטוח שהקב"ה אתו. כי הקב"ה אב הרחמן, הוא אבא שמרחם על הבנים שלו, ואם עם כל הרחמים הקב"ה החליט להביא את הקושי, בטוח שזה לטובה.

אבל הקב"ה אב הרחמן, לא רוצה שנישאר עם הקושי, הוא רוצה שהטוב יתגלה.

העצה לגלות את האור, היא האמונה הפשוטה. ככל שהאדם מאמין יותר דכל מה דעביד רחמנא - שכל מה שקורה בעולם - מגיע מאב הרחמים, ולטב עביד - הקב"ה עושה את זה לטובה - כך הוא יזכה להיווכח בזה בבוא היום.

הדברים מפורשים במהר"ל, בספרו נתיבות עולם נתיב אהבת ה', פרק א', וזו לשונו:

ומפני כי אפשר לפעמים יבוא רע על האדם, והוא לטובתו כדי לסלק מאתו דבר שהוא רע, יאה אדם רגיל לומר כל מה דעביד רחמנא לטב עביד, וכאשר יאמר על הדבר שנראה רע והוא בוטח בו יתברך שהוא לטובה, אז ייתן ה' יתברך אותו רע לטובה.

ככל שנחזור יותר על האמונה הזאת, שכל מה שהקב"ה עושה, לטוב הוא עושה, כך ייהפך הדבר לטוב, וכולנו נראה בקרוב את הטוב, וגם הסיפורים שאין להם סוף, יקבלו סוף טוב ומיטיב.

שבת שלום ומבורך,

פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

הצעה לרווחים בכפל כפליים

מיליון שקלים. הבעיה היא שכשעומדים מול היועצים למיניהם ורואים את המשרד המפואר והפרוספקטים המרשימים, ביחד עם הדמיון להשיג כסף קל בלי מאמצים, תופסים בפתגם בן ארבע מילים: 'לי זה לא יקרה'.

יש שמשתוקקים למצוות נדירות, ומחפשים לקיים מצוות 'לנכרי תשיך'. חבר מייעץ לידידו, 'כדאי לך להלוות לערבי שעובד אתי. תוכל לקחת ממנו ריבית'. הוא מלווה לערבי עשר אלף שקל, וחוזרים אליו עשרים אחוז יותר - שתיים עשרה אלף. הערבי לווה עוד פעם ושוב מחזיר יותר, וזה כבר נראה ממש כמו מכרה זהב, אלא שבפעם הבאה הוא מבקש מיליון שקל, ומשכנע את היהודי למשכן את הדירה וללוות מחברים, ואז הוא נעלם לו ומתאייד ואין עם מי לדבר כי הוא שבר את הפלאפון מזמן, ואי אפשר להגיע אליו. במשרדי ההוצאה לפועל מביעים צער רב, אבל אף אחד מהעובדים שם אינו מוכן לסכן את חייו ולהיכנס לשטח ערבי. ב'הלוואה' הזאת כבר מבינים, שכל ההלוואות הקודמות באו במטרה לקנות נאמנות אצל היהודי, כדי שישכים להעביר לו את הסכום הענק. היה כאן מהלך מתוכנן מראש, כדי להפיל את היהודי בפח, והבעיה היא שמגלים את זה רק אחרי מעשה.

אמרו חז"ל (נתחומא משפטים, יד): **הלוואה לנכרי בריבית ולישראל בחינם, ישראל קודם**. על זה כותב הפלא יועץ (ערך הלוואה): אבינו רוענו אינו חפץ בהפסד שלנו ואין מעצור לה' לשלם רווח פירות בעולם הזה כפלי כפליים ממה שנותן הגוי, כי מצוות הלוואה לישראל היא אחת מתרי"ג מצוות וזה עולה על גביהן, ע"כ.

רבינו בחיי ב"ר יוסף קורא לנו מלמעלה: אחים יקרים, תשקיעו במקום בטוח. תשקיעו בגמ"ח, ותעזרו ליהודים בשמחה, בנדיבות נפש וטוב לב. וזאת ההשקעה הכי טובה ובטוחה שאדם זוכה לאכול פירותיה בעולם הזה, והקרן קיימת לעולם הבא. (מתוך שיעור 233 בשער הביטחון)

רבים שואלים: מה דעתו של בעל 'חובות הלבבות' על העניין של השקעות? קיימים אנשים שפונים לציבור החרדי, ובמיוחד לצעירים שבהם, בכל מיני פרסומות, כשהמטרה שלהם היא שיעבירו את הכסף אליהם. אם תספר לאנשים שיש לך מיליון שקלים להשקעה, יבואו כנגדך מיליון יועצים שיגידו לך במה להשקיע. ליועצים אלו יש הרבה מילים יפות, מבטיחים ומשכנעים עד שהכסף בידיהם!

הבה נתבונן בדברי אלוקים חיים של רבנו בפרק החמישי: **וההבדל הרביעי כשיזוטר לו דבר על מזונו, יוציאנו כמה שמפיק רצון הבורא יתברך בנדיבות נפשו וטוב לבבו**. זוהי מעלה שמשגיח יהודי שמתחזק בביטחון. זה שלומד עושה חושבים, באיזו השקעה הוא יפיק יותר את רצון ה' ויקנה עוד מצוות ומעשים טובים. השכן, לעומתו, חושב שהוא הולך להיות החכם הגדול, שיעשה מהכסף שלו פי כמה וכמה. הוא אומר לעצמו, אני לא אהיה כמו אבא שלי וסבא שלי שעבדו כל כך קשה לחתן את הילדים. כשאגיע לשלב הזה, כבר יהיה לי מספיק כסף, ואוכל לחתן ברווח ולתן לכולם דירות מתוך שפע וללא הלוואות. מישוהו מבטיח לו שאם ישקיע את המאה אלף בפיתום ורעמסס, אחרי עשר שנים יהיו לו מאה ועשר, ואחרי שלושים שנה הם יתפכו למאה ושלושים אלף. בשלב הזה הוא יוכל לומר לריבונו של עולם, אני לא רוצה להטריח אותך. בקשר לשלושים אלף שקל אני מסודר, כבר דאגתי לזה לפני שלושים שנה... אמנם אנשים לא אומרים בקול או בלחש דברים כאלו, אבל זה מה שרוחש בת מודע, שכן אדם חושב שהוא מסדר לעצמו היום את החיים של העתיד, ומהלל את עצמו ומזמר: ברוך הגבר אשר יבטח בהשקעות, והיה הכסף מבטחו. מחקרים הוכיחו שרוב ההשקעות אינן מצליחות, והכסף הולך לאבדון. כשיהודי מספר לחברו שגעצל איבד חצי מיליון שקל, מספר לו החבר שזה כבר סיפור ישן וקטן. היום הוא שמע על שמערל שנפל בארבעה

הצטרף גם אתה לרבבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28

מדרום אפריקה 87-551-8521 • מארגנטינה 3988-4031 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מאוקראינה 380-947-100-633

קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

חיפשתי את ה'הכי-הכי'

לפני חמש שנים זכיתי בסייעתא דשמיא בהגרלה של מחיר למשתכן, בדירה ברמה ד' בבית שמש. בתחילת השנה הזאת נכנסתי לדירה ב"ה. אין לי מושג איך מודים לה' על דבר כזה. והרי המדרש כבר אומר על הפסוק "מי הקדימני ואשלם", שהקב"ה שואל, מי קבע מזוזה לפני שנתתי לו בית? והנה עתה כשקיבלתי בית, ברצוני להציב בפתחו את המזוזות המהודרות ביותר. בתחילת החורף שעבר, באדר תשפ"א, פניתי לסופר סת"ם וביקשתי שיראה לי העתק של מזוזה שהוא כתב. הראיתי את העתק למישהו שמבין והוא אמר לי, "אפשר למצוא כתב יותר יפה".

פניתי לסוחר של מזוזות, והוא הציע לי מזוזות מצוינות ב-750 שקלים. אלא שחודש תשרי נעשה קרוב מתמיד, וכאשר רציני לראות את המזוזות הוא הודיע לי שהוא עסוק במכירת ד' מינים, ועד אחרי סוכות אי אפשר לדבר אתו על משהו אחר.

מכיוון שראיתי שזה המצב, כשעלי להיכנס לדירה מיד אחרי סוכות, פניתי לסוחר אחר. הוא הראה לי כתב של סופר מסוים, ומכיוון שחמי מבין בזה, הראיתי לו את הכתב והמסקנה היתה שאפשר למצוא מזוזות מהודרות יותר. רציני את המהודר ביותר. ידעתי שזה יעלה לי יותר, אבל מה לא עושים כדי לזכות בבית שמזוזות מהודרות בפתחו? ביקשתי מהסוחר שיבדוק מה יש לו במלאי, ושלא ימנע עצמו מלהביא לי את היפה ביותר, גם אם זה היקר ביותר. בחול המועד הוא מספר לי שיש לו מזוזות מיוחדות ביותר, בתכלית ההידור, שכתב סופר ירא שמים גדול. הוא מביא אותן לחמי בשביל שייתן את האישור, ואני אוכל לקחת אותן ממש. חמי התלהב ממש. המזוזות היו כתובות ביופי ובדיוק עם כל ההידורים, ממש "זה קלי ואנוהו". הסוחר השאיר אצלו את המזוזות ואני לקחתי אותן אל ביתי החדש, בקול רינה ותודה.

לאחר חג הסוכות התקשרתי לסוחר, הודיתי לו בכל לב, ואמרתי שאני רוצה לשלם על המזוזות. התשובה שלו הפתיעה אותי: "אתה לא צריך לשלם לי", הוא אמר. "המזוזות שלך עלו בסך הכול 5,600 שקל" - אז זה היה 1,750 דולר - "ואתה יכול להשתמש בהן עד מאה ועשרים ויותר, הקב"ה כבר שילם בשבילך".

"מה פירוש?" שאלתי בתדהמה. "אספר לך מה היה. כשנסעתי לחמיך להביא לו את המזוזות, עצר אותי יהודי אמריקאי ושאל אם אסכים להסיע אותו. הסכמתי והוא נכנס לרכב. בדרך הוא שאל אותי במה אני עוסק, וכשסיפרתי לו שאני סוחר בתפילין ומזוזות, הוא אמר, 'אני רוצה להיות שותף במצוות מזוזה'. אמרתי לו, 'בדיוק עכשיו אני בדרך להביא לאברך מזוזות מהודרות'. האמריקאי ממש שמח. הוא שאל מה הוא הסכום הכולל של כל המזוזות, ועל המקום הוציא מכיסו אלפיים דולר בשבילך. עכשיו תבין שלא רק שהמזוזות שולמו, אלא שהרווחתי עליהן יותר, ואתה יכול להיות רגוע לגמרי באשר לתשלום המזוזות".

כל כך התרגשתי מהדרך בה הקב"ה גלגל את זה, כך שאעבור מסוחר לסוחר, והכול בתזמון כל כך מדויק. אני לומד מזה שלא לקמץ בהידור מצווה. לעשות את המקסימום ולא לחשוש, לא לשאול מאיפה אשלם את זה ואיך אסתדר.

אש תחת אש

לפני כמה חודשים סיים מייבש הכביסה שלנו את חייו בצורה טראגית ביותר. תוך כדי עבודה הוא השמיע קולות מוזרים, העלה עשן והתפוצץ. לא עבר זמן רב וכל הדירה עלתה באש. כל מי שהיה אז בבית ברח, וברוך ה' נפשנו נותרה לנו לשלל. עמדנו בפני מצב לא פשוט. אמנם על הדירה היה ביטוח וכך יכולנו להשיג שיפוץ יסודי לדירה שנפגעה, אבל על התכולה לא היה ביטוח, ואנחנו היינו צריכים להתחיל מאפס. נשארנו עם הבגדים שהיו לעורנו, ומלבדם לא היה לנו שום דבר. לא מכשירי חשמל, לא ארונות בגדים, לא ספרים ולא כלים. מדהים איך ברגע אחד אדם יכול להפוך לחסר כול וליפול תחת עול כספי כבד. בינתיים, באין לנו קורת גג לישון תחתיה, הלכנו לבית ההורים. שם פגשנו את האחים והגיסים, שהגיעו כדי לראות במה אפשר לסייע לנו. אחד מהם אמר לי, שהגיס שלו שמע על השריפה ולקח את העניין ללב. הוא החליט לתרום לנו מייבש חדש, במקום זה שנשרף.

עבר זמן, התאוששנו. בין השאר קנינו מייבש חדש וידעתי את הגיס של גיסי כמה זה עלה, ואכן הוא הכניס לנו לחשבון סכום תואם. כעבור חודשיים, כאשר התקשרתי במיוחד כדי להודות לו על התרומה ועל המחשבה והלב שמאחוריה, הוא אמר לי: "איני יודע מי עשה חסד עם מי. תשמע מה קרה לנו ותסיק מסקנה בעצמך. באותו יום שאני מכניס לך את הכסף לחשבון, אנחנו נמצאים בביתנו, ופתאום מרגישים ריח מוזר של משהו שרוף. אשתי בודקת ומחפשת בכל הבית את מקור הריח, עד שהיא רואה שהשקע של המייבש עולה באש. מיד ניתקנו את זרם החשמל וברוך ה' כיבינו את האש בזמן. אני יכול לדמיין מה היה יכול לקרות (אני דווקא לא צריך לדמיין. יש לי כבר ניסיון בזה...) אם היו עוברות רק דקות מספר בלי שנבחין בכך. אני מרגיש שהצער שנחסך ממני, הוא בזכות המייבש החדש שלך".

(יום ראשון פרשת משפטים תשפ"ב, לילה, סיפור 2 / סיפור מס' 25107)

משפחת שלם או שליו?

אבי מורי, הרב ולדמן שליט"א, הנו מוהל מפורסם, שמל כבר למעלה מחמישים אלף תינוקות כן ירבו. רבות אני מתלווה אליו כדי לסייע לו. פעם אחת התקשר אליו אדם והציג את עצמו בשם 'שלם', והזמין אותנו לברית מילה שתיערך אחר הצהריים. הוא בחר את השעה הזאת מכיוון שאז אנשים כבר חוזרים מהעבודה ויכולים להשתתף במעמד הברית.

האולם שבו נערכה הברית הוא חלק מקבוצת אולמות הממוקמים באזור אחד, ומנוהלים כולם על ידי אותה החברה. כאשר הגענו לאזור ראינו שלט שעליו רשום 'ברית משפחת שלם'. חשבנו שזו הברית המדוברת, כי השם ממש דומה ויכול להיות שאבי פשוט לא שמע היטב את שם המשפחה. נכנסנו לאולם, אבי הוציא את הכלים, הכין את התינוק, ואחר כך ניגש לאבי הבן ושאל אותו מה עם הדברים שהוא הורה לו להכין. "לא אמרת לי להכין דברים", אמר האב. "דיברנו אתמול", ניסה אבי להזכיר לו. "לא דיברנו כלום", ענה האב, וכך התברר שלאולם הזה מוזמן מוהל אחר. אבי יצא משם בבושת פנים.

אחרי שהוא מקפל את הציוד, הוא מגלה בפלאפון עשרות שיחות שלא נענו. הוא ממחר לאולם אחר באזור ומוצא את כל בני המשפחה מחכים לו בכיליון עיניים. אבי מתנצל מאוד, אולם אין זמן לאלף התנצלויות, כבר מאוחר מאוד. אנחנו פועלים בזריזות יתרה, אבי מל את התינוק בשעה טובה ברוך ה', וכשהוא יוצא מהאולם רץ לקראתו האב של התינוק הקודם, מתנשף ומתנצל. "המוהל שהזמנתי לא הגיע", הוא מספר לו, לחוץ כולו. "משום מה הוא הבין שהברית נדחתה, והוא בכלל נמצא עכשיו בחוץ לארץ. תוכל למול במהירות את הבן שלי?" אבי נחלץ מיד לעזרה, וממש דקות ספורות לפני השקיעה הוא מל את הבן השמיני. לו לא היה אבי מתבלבל ונכנס קודם לכן

"בטח בה' ועשה טוב!" תבטח בה' שיעזור לך ותקיים את המצווה בכל מיני שלמות.

(יום ראשון פרשת לך לך תשפ"ב, לילה, סיפור 3 / סיפור מס' 22750)

סיר חם על הראש

נתתי לקרוב משפחתי מכספי מעשה, כמה מאות שקלים לכבוד יום טוב. כמה ימים אחר כך קרה לי נס גדול. יש לי על השיש משטח שנועד להניח עליו סיר חם. נראה שהמשטח עמד עקום, כך שכאשר הניחו את הסיר החם, הוא גלש ונפל לכיוון הרצפה, על הראש של הילדה שלי, תינוקת בת תשעה חודשים.

כששמעתי את קול הנפילה נבהלתי מאוד, פחדתי שארע כאן אסון. אני ניגש באימה אל התינוקת שלי, ממשש לה את הראש ורואה שלא קרה לו כלום. הסיר החם לידה, קודם לכן הוא היה על הראש שלה, והיא... צוחקת!

הבנתי שלא קרה כאן דבר פשוט, וחשבתי: מי יודע, אם לא זכות הצדקה שנתתי לקרוב משפחתי, היא שהצילה את בתי, כנאמר "צדקה תציל ממוות". התקשרתי אליו ואמרתיו לו: "בזכותך קרה לנו נס גדול".

והוא מדגיש לי שכל זה קרה בעת רצון מיוחדת, כשהוא אומר לי: "תדע לך שברגעים אלו ממש, אני עורך קנייה לכבוד החג בכסף שנתת לי".

הוא קיבל קנייה לחג, ואני - ילדה בריאה ושלמה. עכשיו תגידו אתם, מי קיבל מתנה יותר גדולה.

(יום ראשון פרשת נצבים תשפ"א, לילה, סיפור 4 אידיש / סיפור מס' 23678)

בלי לוותר על הכולל

יש לי ידיד ירושלמי, אברך משי, היושב באוהלה של תורה. היה לו קשה בפרנסה ומשראה שהגיעו מים עד נפש, יצא לעבוד. הוא מצא עבודה טובה וכשרה, אבל אחרי כמה חודשים הוא הרגיש שאינו מסוגל יותר. נפשו צמאה ללימוד התורה הרצוף כמאז. הוא התגעגע לכולל וגמר אומר לחזור אל הגמרא. פנה למנהל הוודיע שהוא עוזב. כששאלו אותו, מה יהיה מעתה, ענה האברך, "אותו בורא שזן אותי עד עכשיו, ימשיך ויזון אותי ואת בני ביתי מעכשיו".

הוא חזר לכולל, כשהוא משליך יהבו על ה'. והנה, כעבור יומיים ניגש אליו מישהו ומציע לו לעסוק בעניינים שקשורים לאחזקה השוטפת של בית כנסת. מדובר בעבודה עם משכורת נאה, בשעות שמחוץ לשעות הכולל. הוא יכול להמשיך ללמוד כאשר איוותה נפשו, ולראות בחוש איך הבורא שזן אותו עד אז, ממשיך ומפרנסו בחסד וברחמים.

(מוצאי שבת פרשת נח תשפ"ב, סיפור 4 / סיפור מס' 22728)

ההשקעה הכפילה את עצמה

לפני סוכות הביא לי מישהו אלף שקלים להוצאות החג. חשבתי לעצמי, שאמנם המצב שלי לא קל, אבל אני מכיר יהודי שהמצב שלו קשה בהרבה יותר. העברתי לו את המתנה. באותו יום הביא לי מישהו אחר חמש מאות שקלים, ושוב עשיתי את החשבון שאני עוד איכשהו מסתדר, אבל השני מוכרח את הכסף הזה. גם את הסכום הזה העברתי. עברו כמה ימים, והנה אני מקבל ממישהו שלושת אלפים שקלים. סכום כפול מכל המתנות שהעברתי הלאה.

סיפרתי על כך לאבי שליט"א והוא אמר לי: "הרי זו גמרא מפורשת, ראה אדם שמזונותיו מצומצמים יעשה בהן צדקה". והוא סיים במתיקות: "איך צורך לדאוג. דאגה לא עוזרת, נס משמים שהדאגה לא עוזרת, כי אם הדאגה היתה עוזרת, היינו צריכים להסתובב כל היום מודאגים".

(מוצאי שבת פרשת וירא תשפ"ב, סיפור 2 / סיפור מס' 23025)

ל'שלו' במקום ל'שלם', האבא של 'שלו' לא היה יודע שיש מוהל בסביבה. הקב"ה גלגל את העניינים, כך ששני התינוקות נכנסו בבריתו של אברהם אבינו בעתם ובזמנם, ביום השמיני.

(יום חמישי פרשת בשלח תשפ"ב, לילה, סיפור 3 / סיפור מס' 24898)

מאז תמיד יש לי

מדבר אברך. במשך תקופה ארוכה היה לי קושי בפרנסה. הסתובבתי בכיס ריקן פשוטו כמשמעו, בלי מזומנים, ולא ידעתי לשית עצות בנפשי, איך להיטיב את המצב. לפני חנוכה קיבלתי מכמה כיוונים התעוררות מיוחדת בעניין ברכת המזון. קודם כול, ה' זיכה אותי לשמוע בקו שיעור של ר' דוד, בו הוא דיבר הרבה בעניין ברכת המזון. באותם ימים גם הזדמן לי קונטרס שעסק בסגולת הברכה, ובכ"י בכסלו, כאשר חל יום ההילולא של הרה"ק האמרי ברוך מוויזניץ, שמעתי עובדה נפלאה. הרבי זי"ע היה נסתר מאוד, ולא היה אומר דברי תורה. אנשים היו נוסעים אליו רק כדי לראותו מברך ברכת המזון. המסרים האלו הגיעו בזה אחר זה, והבנתי שהקב"ה מדבר אליי ורוצה שאשנה את המהלך היומיומי שלי בעניין ברכת המזון. ואכן לקחתי את העניין ברצינות, והתחלתי לברך בכונה ובמתינות מתוך הודיה לה' על כל הטוב שגמלני.

והנה, מאז ששיניתי את הרגלי, הקב"ה מריק ברכה לכיסי. לא עבר עלי יום חול, מבלי שיהיה בכיסי מזומן. היום, יום חמישי, אמרתי לעצמי שהגיע הזמן לפרסם בקו השגחה פרטית את הסיפור שלי, על הדרך בה השתנה מצבי לטובה באופן כל כך בולט, בזכות הקפדה על ברכת המזון כיאות. אבל בדיוק באותו רגע לא היה אצלי כסף. היה עלי לערוך קנייה לכבוד שבת ועדיין אין בידי מאומה. איך אספר בקו דברים שאינם נכונים? אך הנה, לא עוברת שעה קלה וניגש אלי אדם ומציע לי עבודה, בעד חמש מאות שקלים. ראיתי בזה מסר כי הקב"ה רוצה שאפרסם את הסיפור שלי, כי אכן כן הדבר. מאז שאני מברך ברכת המזון כהלכה, השפע זורם ללא הפרעה, ובטובו הגדול לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד.

(מוצאי שבת פרשת ויחי תשפ"ב, סיפור 4 / סיפור מס' 24295)

מה שיוצא מהכיס

מדבר אברך כולל. אני חי בטוב ברוך ה', יום יום וברכתו. לפני תקופה אירסת את בני הראשון, והשמחה עלתה על גדותיה. רק נושא הכסף העיב על השמחה, כאשר אין לי מושג מהיכן אני מגייס את הסכומים העצומים שנדרשים עתה. גיסי שמתגורר בחו"ל ונשוי למשפחה אמידה, הציע לי לבוא לעירו. הוא ילווה אותי לבתיכם של גבירים בעלי יכולת, וכך נגייס את הכסף להוצאות החתונה. נענית להצעה, ואכן גיסי היקר וטוב הלב התאמץ בשבילי מעל ומעבר. הוא נהג בי הכנסת אורחים למופת ואף ליווה אותי לבתי הנגידיים בעיר.

ביום האחרון לפני הטיסה הביתה היינו אמורים להיכנס לביתו של גביר שידוע בנדיבותו הגדולה. כאשר עמדנו ליד ביתו, לחצתי בטעות על הפעמון של הבית השכן. אמרתי לגיסי, שאם כך קרה, משמים, ניכנס גם אל השכן. הוא הרי יהודי. היהודי פתח את דלתו וגם את לבו. הוא כיבד אותנו באוכל ובשתיה, שמע על החתונה המתקרבת ונתן סכום הגון. עכשיו פנינו אל הגביר המקורי, אלא שהוא מיהר אל הרכב שלו. ניגשנו לרכב ואני סיפרתי לגביר את סיפורי הידוע והמפורסם, שאני מחתן בן בקרוב.

הגביר אמר, "אני ממחר עכשיו לפגישה דחופה ואין לי זמן לחזור הביתה, לפתוח פנקס צ'קים ולרשום לך המחאה. לכן אני אכניס את היד לכיס שלי, ומה שאמצא שם, יהיה לך".

הגביר מכניס את היד לכיסו, והוא נתקל שם בחבילה עבה במיוחד של שטרות, סכום חריג שאינו מצוי אצלו בכל יום, והוא ממש לא בגובה הסכום שהוא רגיל לתת להכנסת כלה.

"מה שהבטחתי אני מקיים", אמר הגביר ונתן לי את כל הסכום.

אנו מודה לה' על השגחתו הפרטית, ויחד עם זאת מתפעל מביטחוננו ומרחב לבו של בעל הצדקה, שלא ניסה לסייג את הבטחתו, וקיים את מילתו בדיוק נמרץ. האיחור שהיה נראה כהפסד, התברר כרווח גדול, שממנו היו לי הוצאות החתונה די והותר.

(יום שני פרשת וירא תשפ"ב, בוקר, סיפור 3 / סיפור מס' 22921)

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

והגיים בני ישראל לפרסם ניסים ונפלאות שהתרחשו עמם, לקיים שיחו בכל נפלאותיו. מצד שני ידוע בשם צדיקים שלא לפרסם מעשה ניסים, כמובא ברש"י (מלכים ב ד, ו) שכבוד הנס הוא לבוא בהצנע. מהראוי לבאר אילו ניסים יש לפרסם, ואילו יש להצניע.

שאלה מספר 35

זאת למודעי, שבהוראות למעשה בכל ענייני אמונה וביטחון צריך כל אחד לקיים לעצמו 'עשה לך רב'. התשובות שמתקבלות מהקוראים החשובים, הן אך ורק כדי לדון ביחד בסוגיית הביטחון, אבל ההוראה למעשה שכל אחד ישאל את רבו.

נס בתוך הטבע

הרב אריאל עובדיה מרכסים, הרב יהושע הלוי מירושלים, הרב שלום יונה אורול מבני ברק, הרב שלמה לוי מבני ברק והרב אברהם שלמה וויס מביתר עילית: אנחנו מאמינים שיש השגחה פרטית מאת הבורא על כל הנבראים, וכל מאורע וכל מקרה הם רק מאתו יתברך, הוא מנהיג לכל הברואים ועומד ומשגיח על כל המעשים. גם ההנהגה שבתוך הטבע וצירוף המקרים והמאורעות, הכול מאתו. בוודאי ובוודאי כאשר האדם רואה בעיניו את מעשה ההשגחה הפרטית, אשר בתוך הטבע מסתדרים דברים, אפילו הם היו בדרך פלאית הקרובה לנס, מצווה וחובה עליו לפרסמו, בכדי שהוא יתחזק וגם שיחזק את האחרים. למען ידעו אשר גם מה שנראה כדברים של מה בכך, גם זאת הוא מושגח מהבורא יתברך. מה שמצינו שיש טעם להסתיר מעשה ניסים, הוא עניין אחר לגמרי, והוא על ניסים שהם מחוץ לדרך הטבע. שמצינו בחז"ל שאביי אמר (שבת נג): "כמה גרוע אדם זה שנשתנו לו סדרי בראשית". וכן גם במסכת תענית (כד). על רבי יוסי דמן יוקרת, שהקפיד על בנו שעשה מעשה ניסים.

חובה לפרסם נפלאות ה'

הרב דוד לייפער מירושלים, הרב מרדכי ולס מבני ברק והרב יהודה אברהם דהאן מאופקים: דברי רש"י שאומר 'כבוד הנס לבוא בהצנע', נסובים על עת מעשה הנס. כי כן דרך נס, שהוא בא בסתר, וכך גם מובא בספר החינוך (מצוה קלב): "ניסים גדולים אשר יעשה הקל-אל בני אדם בטובו הגדול לעולם יעשה דרך סתר". וכל זה בעת מעשה הנס, אך לאחר התרחשות הנס, מצווה לפרסמו. ראייה לדברינו, שאותו הנס עצמו שעליו נסובים דברי רש"י, התפרסם בכתובים בספר מלכים. וחובה על כל אחד לספר מעשיו ברינה ולשווח בכל נפלאות ה'. לפרסם

את האמונה בה' יתברך שהוא כול יכול, ובפרט ניסים שהתרחשו לרבים, כמו שמצינו שחוב מוטל על כל איש ישראל להרבות בסיפור נס יציאת מצרים. לקיים הנאמר "שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו".

תנאים לפרסום הנס

הרב שמעון רוטמן מבית שמש והרב אהרון בייפוס מרכסים: בכדי לפרסם מעשה נס, צריך לשני תנאים. האחד, שכונתו להגדיל שם שמים ולא ח"ו להאדיר את שמו. והשני, שסיפור הנס יביא תועלת לו או לאחרים. כאשר שני תנאים אלו קיימים, חובה ומצווה לקיים "שיחו בכל נפלאותיו".

הרב גמליאל הכהן רבינוביץ מבני ברק: בחידושי אגדות מהרש"א (קידושין כ"ט ע"ב) משמע דנס שבא על ידי תפילה, לא מיקרי נס, ע"ש. ומעתה אפשר לומר שאם זה נס שהתפלל עליו שיקרה, יכול לפרסם, שכבר לא נכלל בגדר נס, מאחר שהתפלל על כך. אולם אם בא לו פתאום נס מבלי שהתפלל על זה כלל, עדיף להצניע. ומובן שתמיד צריך מאוד להודות לה' יתברך, על כל נס ונס ממש.

הרב יוסף דושינסקיא מחיפה והרב יהודה גבירצמן מבית שמש: אפשר לחלק בין מעשה ניסים לנס שנעשה בפעולת צדיקים, שבוה מצינו אצל הרבה צדיקים שפעלו ישועות, ולא ראו בעין יפה את פרסום הדבר.

שאלה לעלון 85

מי שיש לו כדי פרנסתו ברווח, ורוצה להוסיף עוד שעות בעבודה, כדי שיוכל לחסוך לימים הבאים, כגון לחתונה צאצאיו או לכל ההוצאות המגיעות לפתע; שאלתי, אם יש בזה פגם באמונה וביטחון.

ג.ב. מירושלים

מסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-30-11-300 שעות 3 < 5 (לאחר בחירת השפה) [זמן ההקלטה מוגבל ל-3 דקות] | במייל 023011300@gmail.com
תשובות יתקבלו רק עם שם מלא ושם עיר יום ראשון פרשת ויקהל. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

השפעה פרטית

רציני לומר תודה על הקו ובמיוחד על השיעורים בערך הביטחון. הקו הכניס אווירה אחרת לביתנו, בזכותו למדתי לעפר את יחסי עם אנשים אחרים, וכך נמנעה ממני הרבה עגמת נפש. זכיתי לחיים של שלווה מתוך אמונה וביטחון.

מצד התקבלים

תרמתי עלונים לארבעים בתי כנסיות למשך כל השנה, ליוזג הגון לארון זאב בן רבקה - בחור מבוגר מאוד. תודה לה' בחודש האחרון הוא בא בבית האירוסין. אני מגישתו השיעור הגדולה הגיעה בזכות הפצת האמונה. תודה!

מצד המוטים

קח גם אתה שותפות קבע בהפצת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת הזוהר למזכי הרבים:

בנים ובני בנים יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לוקו השותפות 02.6313.742

העברה לבנק | משלוח בדואר | בעמדות נדרים | לאומי סניף 902 | לת.ד. 5475 | פרס על שם חשבון | 57390056 | ירושלים | 'שער הבטחון'

הנצחה פרטית

לזכות עידן ישראל בן טרז אסתר ויוג' איריס נועה בת סוליקה ויוצ"ח שיחיו

עלונים ל-50 בתי כנסת

בעילום שם - להצלה ברוחניות ובגשמיות, ובפרט בהשקעה שיהיה הצלחה גדולה בלי נזק כלל.

רחמה ברכה חנה בת רייזל, רחל בת רבקה, מאיר ראובן בן מגלית - לרפואה שלמה במהרה

עלונים ל-40 בתי כנסת

מזל טוב להב"חית ארון זאב בן רבקה לרגל ארוסיו בשערי"ת יה"ר שהיוזג יעלה יפה ויזכה להקים בית נאמן בישראל

לזכות משה בן מלכה להצלה בכל העניינים, לזכות שמואל צבי בן יטל קענבל להצלה בכל העניינים

לזכות אלעד דודן לשחרור מוקדם עוד לפסח שנה הזאת להצלה בכל העניינים

לפרנסה בשפע וברוח ובניקל מתוך מנוחת הנפש

שנסכה בעזרתו יתברך לקנות דירה ראשונה בקרוב ללא חובות

אלחן שלמה זלמן בן אסתר ליוזג הגון בקרוב

לזכות דוד בן גיטל שיוכל ללמוד ולדבר טוב כמו שצריך ולראות הרבה נחת

לנביה בקלות בלי בעיות ולישועות בכל המצטרך

בעילום שם - לקניית הדירה בקלות ובמהרה.

המעוניינים להפיץ את העלון מוזמנים להתקשר למשרד ההפצה

בטלפון 075-5866-02

מענה אנשי בין 13:00-7:15

פיתח והנציח הרעה בכל שעות היממה תחזור אליכם בס"ד

משלוח העלונים יהיה ללא תשלום למפיצים 250 עלונים מועלה בתצוגת בקורות חלקה א 20 עלונים במחיר משלוח בלבד

מייל לשליחת ספורים: 023011902@GMAIL.COM
העלון יוצא לאור גם באידיש ואנגלית
לקבלת העלון במייל 7-7 023011300@GMAIL.COM

נקודה מתוך שיעור המופלא של הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א תפנו ישירות לכתובת הנכונה

שלא היו ראויים להתפרנס מעצמם מיד ה'. כך שעל העשיר לדעת שעליו להלוות לעני בסבר פנים יפות, מבלי שיתנשא עליו, מכיון שכספו של העני הוא. על פי דברי האור החיים אלו, מסביר הרה"ק הבית ישראל מגור זצוק"ל את הפסוק הבא אחריו: "והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני", המדבר בעניין משכון על הלוואה. שכביכול הקב"ה אומר: לו ישכיל העני "והיה כי יצעק אלי" על עניותו, "ושמעתי כי חנון אני", הלא ייטי שומע לתחנונו ומעניו לו את הכסף הצריך לו, מבלי שיוזקק ללוות מאיש.

מעשה באיש חכם שהגיע לעשיר לבקש ממנו תרומה. אמר לו העשיר: אני מאוד רוצה לתת לך, אך כל כספי הנזיל מושקע בהשקעות. ענה לו אותו חכם, הרי אתה לומד בספר אור החיים, ומשהתגלגל על ידי ההשגחה העליונה שאבוא אליך לבקש תרומה, הרי הוכח שהכסף הנמצא אצלך הרי הוא שלי, והיאך לקחת את כספי והשקעת אותו ללא רשות?...
הרעיון הוא פשוט מאוד - הכסף מוכן עבורך, זה לא ששכחו להכין לך כסף, אלא זה פשוט נמצא אצל איש אחר. במקום ללכת לאותו איש ולבקש ממנו את הכסף בהלוואה, תפנה ישירות לבעל הכסף - אל השי"ת, הרבה בתחנה ובבקשה לבעל הרחמים, והוא יעניק לך את פרנסתך מידו המלאה, הטובה והרחבה. כך לא תצטרך, לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלוואה.

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים ב'קו השגחה פרטית'

במסגרת היעוץ שאני נותן לכלכלה נבונה על פי דרך התורה, הגיע אלי אחד עם חובות גדולים. במהלך בירור העניין נודע לי, שיש לו מסגרת אשראי (אוברדרפט) מאוד גדולה. הצעתי לאותו יהודי שיסגור זאת, שלא תהיה לו חובה בבנק. הוא שואל אותי: מהיכן אני מביא סכום כל כך גדול? בדרך כלל כאשר הבנק מעניק מסגרת אשראי בסכום חריג, זה לא סתם, יש להם סיבה טובה לתת את האמון בלקוח. כך התברר שהוא הפקיד סכום גדול כתוכנית חיסכון, ונגד הסכום הוא מקבל מסגרת אשראי.

ניסיתי להסביר לאותו יהודי את משמעות הדבר, שבעצם הוא לווה את הכסף שלו עצמו, ולא רק זאת אלא הוא גם משלם על כך ריבית טבין ותקילין. לצערי לא הצלחתי להסביר לו את הדבר הפשוט הזה. כאשר נתבונן ניווכח, שמי שנוהג לקחת הלוואות, נוהג בדיוק כמו אותו יהודי.

האור החיים הקדוש מסביר על הכתוב "אם כסף תלוה את עמי" - כי ה' נותן לכל איש ואיש שפע די מחסורו, והיה אם אותו אדם הוא חוטא ואינו ראוי להתפרנס ישירות מה', אין חלקו נעלם הולך, אלא עובר לאיש אחר, ופרנסתו מגיעה יחד עם אדם אחר בפחיתות ובביזוי. ובכך מסביר את הפסוק "אם כסף תלוה", שאם אדם רואה שיש לו כסף יותר מכדי צרכו, אין זה חלק הכסף שלו, אלא חלקם של אחרים,

שיעורי הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א מנסים פעם בשבועיים בעברית, בשלוחה 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)

הכלית העלון הוא, לקרב את האדם לבורא עולם. חלילה שהוא יתחפף להחפיר שיפיריע להחפיר ולשמוע קריאת התורה.